

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<u>IV K 345/20</u>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	W. W. (1) M. Z. (1)	1.1 w okresie od dnia 15 grudnia 2019r. do dnia 6 marca 2020r. w P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w warunkach czynu ciągłego tj. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia	

korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy uprawiali konopie inne niż włókniste w łącznej liczbie nie mniejszej niż 100 krzaków, umieszczonych w donicach w zaadoptowanym pomieszczeniu, przy wykorzystaniu specjalistycznych narzędzi w postaci lamp wraz z odbłyśnikami, wyciągów powietrza z filtrami, wentylatorów, termometrów i płynnych nawozów, przy czym uprawa ta mogła dostarczyć znaczną ilość ziela konopi innych niż włókniste, w tym:

- w okresie od dnia 15 grudnia 2019r. do dnia 6 marca 2020r. uprawiali konopie inne niż włókniste w łącznej liczbie nie mniejszej 47 krzaków, a następnie po przeprowadzeniu ich zbioru, dokonali ich wysuszenia oraz częściowo rozdrobnienia, wytwarzając znaczną ilość środków odurzających wymienionych w grupie I-N i IV-N – załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018r. / Dz. U. z 2018r. poz. 1591 / o łącznej masie nie mniejszej niż 2.473,43 netto

- w okresie od dnia 15 grudnia 2019r. do dnia 6 marca 2020r uprawiali ziele konopi indyjskich w łącznej liczbie 53 krzaków tj. czynu wyczerpującego

		dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dacie bliżej nieustalonej, w miesiącu wrześniu 2019r. W. W. (1) powziął zamiar uprawy konopi innych niż włókniste, przy wykorzystaniu nieruchomości, której jest właścicielem tj. nowo wybudowanego domu, położonego w P., przy ul. (...). W tej dacie dom nie był zamieszkały, trwały prace wykończeniowe. Hodowla miała być prowadzona w maksymalnie kontrolowanych warunkach – temperatura, wilgotność, wentylacja. W realizację tego pomysłu wprowadził M. Z. (1) – pozostawał z nim wówczas w relacjach przyjacielskich. Jednocześnie oskarżony pozyskiwał praktyczną wiedzę co do uprawy, korzystał przy tym z internetu, jak i książki „ Podstawy uprawy konopi „ W miesiącu wrześniu 2019r. W. W. i M. Z., nawiązali kontakt ze sprzedawcą sklepu (...).pl – sklep stacjonarny, filia w R., zajmującym się sprzedażą artykułów do uprawy roślin w kontrolowanych	wyjaśnienia W. W. (1), wydruk z księgi wieczystej zeznania J. P. (1) dokumentacja fotograficzna – zdj. 1-7 protokół oględzin miejsca wykaz dowodów zeznania J. P. paragon protokół oględzin miejsca dokumentacja fotograficzna materiały niejawne zeznania J. P. paragon zeznania J. P. tablica pogładowa paragon częściowo wyjaśnienia W. W., dokumentacja fotograficzna, opinia biegłych Laboratorium Kryminalistycznego KWP L. protokoły zatrzymania osób	214-218 320v 167 13-18 165 poz.14 323-326 332-333 13-18 167 zdj. 33-38 323-326 329 325v,327 330-331 167 zdj. 8-19, 209-213 4, 2 596-597,64 597-598,65v w części ujawn.	

warunkach. W dniu 3 września 2019r. nabyli szereg urządzeń, wykorzystanych później w uprawie konopi innych niż włókniste, jak przykładowo, 2 namioty typu homebox, lampy, filtry wraz z oprzyrządowaniem, przewody wentylacyjne, termohigrometr, doniczki, ciche wentylatory, oświetlenie i inne, płacąc łącznie kwotę 17.499,99zł.

W kolejnych miesiącach aż do grudnia 2019r. przystosowywali pomieszczenia usytuowane na parterze domu. W dniu 15 grudnia 2019r. rozpoczęli uprawę, wysiewając do donic nie mniej niż 100 sztuk nasion konopi, które wzeszły, a w kolejnych miesiącach wchodziły w kolejne fazy wzrostu, aż do osiągnięcia dojrzałości - kwiatostanów. Oskarżeni systematycznie doglądali rośliny, pielęgnowali je, kontrolowali warunki uprawy, wilgotność, temperaturę. W tym, między innymi w dniu 9 stycznia nabyli dodatkowe oprzyrządowanie, jak cichy wentylator o większej mocy 300m³/h, neutralizator zapachów, uiszczając kwotę 1.960,13 zł. W. W. (1), między innymi nawiązał ponownie kontakt telefoniczny ze sprzedawcą, korzystając z nr 501 199 175, by uzgodnić zwrot wentylatora o

zeznania świadków: M. Ł.,
M. W. (1)

<p>mniejszej mocy 200m³/h. Ostatecznie to M. Z. (1) dokonał jego zwrotu w sklepie stacjonarnym. Po okresie wegetacyjnym, w odniesieniu do 47 krzaków, oskarżeni wycięli naziemną część roślin, a następnie dokonali ich wysuszenia oraz częściowo rozdrobnienia, wytwarzając znaczną ilość środków odurzających o łącznej masie nie mniejszej niż 2.473,43 gram netto. Powyższe środki w dalszym ciągu były przechowywane w pomieszczeniach piwnicznych, przy czym były rozłożone w pudełku, czy w plastikowych workach. Wobec pozostałych roślin w liczbie 53 sztuk oskarżeni kontynuowali uprawę, doglądali roślin, stale nadzorując warunki.</p> <p>W. W. (1) i M. Z. (1) w trakcie tegoż tj. podczas opuszczania posesji zostali zatrzymani w dniu 6 marca 2020r. o godz. 19.30.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1</p>	<p>W. W. (1)</p>	<p>przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii / Dz. U. z</p>	

		2019r. poz. 852 / i art. 53 ust. 2 powołanej ustawy w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12§ 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020r. przy zastosowaniu art. 4§ 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>- twierdzenia, iż uprawa marihuany nie była prowadzona w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a wyłącznie na własny użytek,</p> <p>- twierdzenia, iż oprzyrządowanie służące do uprawy zostało w całości skompletowane przez sprzedawcę, niejako bez udziału oskarżonego,</p> <p>- wyjaśnienia w tej części odnoszącej się do współoskarżonego tj. że M. Z. nie miał wiedzy i świadomości prowadzonej uprawy, a jego bytność w domu w dniu 6 marca 2020r. wynikała li tylko z celu towarzyskiego,</p>	<p>wyjaśnienia</p> <p>wyjaśnienia</p> <p>wyjaśnienia</p>	<p>28,48, 594v, 619</p> <p>619</p> <p>28,48</p>	
1.1	M. Z. (1)	przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii / Dz. U. z 2019r. poz. 852 / i art. 53 ust. 2 powołanej ustawy w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12§ 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca	

		2020r. przy zastosowaniu art. 4§ 1 kk.	
- twierdzenia oskarżonego, że nie miał wiedzy co do uprawy prowadzonej przez W. W., - twierdzenia, że jego pobyt w domu przy ul. (...) wynikał z chęci towarzyskiego spotkania się z W. W., a czas spędzali oglądając telewizję,	wyjaśnienia wyjaśnienia	33, 68 33	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	wyjaśnienia W. W.	Sąd dał wiarę częściowo twierdzeniom oskarżonego, o ile ten nie przeczył prowadzeniu uprawy konopi w liczbie ok. 100 sztuk, lokując powyższe w czasie, od 15 grudnia 2019r. do marca 2020r. jak i wskazując, że była to jedna uprawa. Uprawa prowadzona w jednym czasie i miejscu. Nie przeczył także podjęciu konkretnych zachowań wobec części roślin – ścięciu 47 sztuk konopi, wysuszeniu ich, rozdrobieniu, a to celem wytworzenia środków odurzających. Stanowisko oskarżonego jest w istocie pochodną dowodów rzeczowych,	

		<p>wynikających z protokołu oględzin, dokumentacji fotograficznej, czy wreszcie zeznań funkcjonariuszy Policji. W. W. nie przeczył okolicznościom natury obiektywnej, w tym rozumieniu, że wymowa dowodów z dokumentów, nie mogła zostać przez niego w żaden sposób zakwestionowana, także z uwagi na miejsce prowadzenia uprawy – dom, którego jest właścicielem. Podobnie za wiarygodne uznano te twierdzenia oskarżonego, w których odnosił się do zasadniczego celu, a mianowicie zamiaru pozyskania środków odurzających, wpisuje się to w dowód z opinii biegłego z zakresu badań chemicznych. W tych fragmentach przydano wiarygodność wypowiedzi W. W., choć nie można uznać, że jego wyjaśnienia to relacja w pełni szczerą, tak co do własnej motywacji, jak i roli współoskarżonego.</p>	
1.1	<p>dowody rzeczowe: protokół oględzin miejsca, wraz z dokumentacją fotograficzną, protokoły przeszukania osób, protokół pobrania materiału dowodowego, protokoły zatrzymania, oględzin rzeczy, w tym książki „Uprawa konopi”</p>	<p>za wiarygodne w całości uznano dowody z dokumentów, które wprost odnosiły się do czynów zarzuconych w pkt. I i II, zostały one sporządzone przez właściwe organy, w ramach i granicach przysługujących im kompetencji. Także z zachowaniem wymaganej formy przewidzianej przez</p>	

		<p>kpk tj. formy protokolarnej. Sąd nie znalazł podstaw do poważenia ich autentyczności czy prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Nie były one również kwestionowane przez oskarżonych.</p>	
1.1	opinie – pisemna, ustna biegłego A. M. (1)	<p>podobnie za w pełni wiarygodną uznano opinie biegłego z zakresu badań chemicznych. Dowód ten był podstawą dla ustalenia stanu faktycznego, zwłaszcza, że biegła przyjmując określoną metodologię badań, odniosła się zarówno do stanu w jakim materiał dowodowy został jej przedstawiony, w tym materiał opisany jako nr 8/1 – 8/5, a przede wszystkim dokonała badań z uwzględnieniem legalnych definicji, tak konopi, ziela konopi innych niż włókniste – art. 4 pkt 5 i 37 ustawy, czy definicji ustawowej środków odurzających pkt 26. Powyższe ma istotne znaczenie dla podstaw odpowiedzialności oskarżonych, bo określa wagę środków odurzających. Rozwinięciem wniosków zawartych w opinii pisemnej stała się opinia ustna, bo ta wyjaśnia, nie tyle zastrzeżenia, co wątpliwości obrony w zakresie właśnie wagi, wagi netto</p>	

przedstawionego materiału roślinnego, jego części – kwiatostany, lodygi z liśćmi, czy prawokarnie obojętne nasiona konopi. Opinie zostały wydane przez osobę dysponującą wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym. A co było wyraźnie dostrzegalne w toku bezpośredniego przesłuchania, z wyraźnym zachowaniem zakresu tych kompetencji, skoro biegła nie odnosiła się, przykładowo do wpływu stwierdzonych w materiale dowodowym sumy zawartości Δ 9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego, wynoszącym od 1,06% do 17,87% na organizm ludzki i możliwego efektu odurzenia. Opinia fizykochemiczna poprzedzona wykonaniem analizy jakościowej i ilościowej przy zastosowaniu chromatografii cienkowarstwowej i stwierdza we wszystkich materiałach dowodowych obecność wskazanej substancji czynnej w stężeniu przekraczającym wartość graniczną. Te wypełniają definicję środka odurzającego, skoro są naziemnymi częściami rośliny konopi, z wyłączeniem nasion i zawierają powyżej 0,20% sumy delta-9-tetrahydrokannabinolu

		oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego.	
1.1	zeznania świadków M. Ł., M. W. (1)	uznano za wiarygodne w całości, świadkowie opisali w sposób zgodny ze wskazanymi powyższej dowodami rzeczowymi, obserwacje, jakie poczynili na miejscu, w tym wewnątrz domu. Walor wiarygodności, wbrew wyjaśnieniom W. W., został także przypisany tej części zeznań M. W., w której odwołując się do doświadczenia zawodowego ocenił powyższą uprawę, a w szczególności jej oprzyrządowanie jako profesjonalne.	
1.1	zeznania J. P. (1) ujawnione w trybie art. 392§ 1 kpk, paragony	za w pełni wiarygodne uznano wypowiedź świadka, która odnosiła się nie tyle do meritum zarzutów, ale do okoliczności poprzedzających uprawę, w tym kompletowanie urządzeń do pomiaru temperatury, wilgotności i innych. Świadek skonkretyzował rolę W. W., także poprzez odwołanie się do zapisów pozostałych w historii jego telefonu komórkowego – telefon służbowy, nadto zastrzegł, iż nie udziela porad w zakresie zabronionych prawem upraw. Okazania przeprowadzone w trakcie przesłuchania, pozwoliły również na poczynienie ustaleń co do roli M. Z., w tym początkowym okresie,	

		<p>a powyższe wprost wpisuje się w ustalenia faktyczne wynikające z materiałów opatrzonych klauzulą poufne. Brak jest w relacji J. P. tendencyjności wypowiedzi, jest on osobą obcą wobec oskarżonych, nie posiada wiedzy co do przedmiotu postępowania i w tym aspekcie jego zeznania wynikają z typowych czynności zawodowych, jakie podejmował.</p>	
1.1	<p>wyjaśnienia H. O. w powiązaniu z wyjaśnieniami W. W.</p>	<p>Sąd nie zakwestionował wyjaśnień H. O. (2) odnoszących się do osoby W.W., w tym zbycie wymienionemu 100 gram ziela konopi innych niż włókniste. Powyższe strite w odniesieniu do tego oskarżonego, wskazuje na okoliczność, że co najmniej szkodliwie używał środków odurzających, a to z kolei pozostaje w zgodzie z zaświadczeniem o podjętym leczeniu w Poradni Leczenia Uzależnień.</p>	
1.1	<p>protokoły oględzin telefonów komórkowych w powiązaniu z protokołami przeszukania, informacja O., zeznania L. Z. (1), analiza kryminalistyczna połączeń</p>	<p>dowody uznano za wiarygodne, wskazują one na okoliczność, iż obaj oskarżeni użytkowali telefony o nr odpowiednio, W. W. (...) M. Z. (...), oba numery były zarejestrowane przy posłużeniu się danymi L. Z. (1), który zaprzeczył by karty SIM o nr j/w rejestrował na siebie. Zanegował znajomość z oskarżonymi.</p>	

		<p>Walog wiarygodności przypisano również tym ustaleniom wynikającym z analizy kryminalistycznej połączeń, która odnosi się, tak do częstotliwości kontaktów pomiędzy oskarżonymi w liczbie ponad 2 tysięcy, co przeczy typowo towarzyskim kontaktom, ale także logowania się obu numerów w dniach 9 i 13 stycznia 2020r. na terenie R., co wprost wpisuje się w zeznania J. P. (1).</p>	
1.1	<p>dowody odnoszące się do oskarżonych, jak dane osobopoznawcze, dane o karalności, zaświadczenie o pojętym przez W. W. leczeniu, zatrudnieniu</p>	<p>za wiarygodne uznano dokumenty odnoszące się do oskarżonych W. W., M. Z., ich aktualnej sytuacji życiowej, majątkowej. Powyższe należy odnieść również do zaświadczenia o podjętym przez W. W. (1) leczeniu, w związku z jego deklaracjami co do używania środków psychoaktywnych.</p>	
1.2.	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1	<p>wyjaśnienia W. W. w części przywołanej wyżej</p>	<p>Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego, iż prowadzona uprawa miała służyć, wyłącznie własnym celom konsumpcyjnym,</p>	

a zatem nie była nakierowana na osiągnięcie korzyści majątkowej.

Przedstawiona przez W. W. argumentacja, tak co ilości dziennej używanej marihuany, jak i jej wcześniejsze nabywanie słabej jakości, oszustwa przy transakcjach jest zdaniem Sądu linią obrony nakierowaną na umniejszenie

odpowiedzialności karnej – typ kwalifikowany zbrodnią. Przeczy temu zarówno ilość, wszak łącznie oskarżeni uprawiali co najmniej 100 sztuk roślin.

To również okoliczności przedmiotowe tej uprawy negują stanowisko oskarżonego. Uprawa wymagała zaangażowania własnych niemałych środków finansowych na nabycie ziemi, nasion, doniczek, nawozów, a przede wszystkim oprzyrządowania, w tym namiotów typu box, lamp, wentylatorów, co stanowiło kwotę 19.460,12 złotych, nie wliczając kosztów zużycia energii elektrycznej, a wreszcie kilkumiesięcznego nakładu pracy.

Okoliczności powyższe, jeśli uwzględnić zasady doświadczenia życiowego, jasno wskazują, że uprawa ziela nie była przeznaczona wyłącznie na własny użytek. Poza tym ich ilość zdecydowanie przewyższa potrzeby oskarżonego

nawet na przestrzeni roku. Wprawdzie oskarżony przeczył, by miał zamiar wytworzone środki psychotropowe wprowadzać do obrotu to zauważyć trzeba, że wykazanie celu nie musi wynikać z depozycji sprawcy. Może ono wynikać z nieodpartej logiki sytuacji popartej konkretnymi dowodami, jeżeli stanowią one oczywistą przesłankę, na podstawie której doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, że dana okoliczność faktyczna rzeczywiście wystąpiła - wyrok Sądu Najwyższego z 4 października 1973 r. - III KR 243/73, OSNKW 2/1974/poz. 33. In concreto okoliczności w postaci przedmiotów ujawnionych w toku przeszukania, wielkość uprawy / rośliny w różnej fazie wzrostu /, doprowadziły do konstatacji o działaniu oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Korzyść majątkowa nie może być identyfikowana tylko poprzez osiągnięcie wymiernych wartości materialnych, tj. zwiększanie aktywów, jest to przecież znamie wartościujące, przez co może być "wypełnione" różnymi określeniami odnoszącymi się do sytuacji majątkowej sprawcy /lub innej osoby/,

		<p>zatem to też uniknięcie strat, czy przyszłych możliwych wydatków - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2008r. - V KK 363/07, Lex nr 370263</p> <p>Za niewiarygodne uznano także te twierdzenia oskarżonego, w których wskazywał na brak świadomości po stronie M. Z. (1), w tym zakresie poniżej.</p>	
1.1	wyjaśnienia M. Z.	<p>wyjaśnienia uznano w całości za niewiarygodne, pozostają one w sprzeczności z ustaleniami dowodowymi, ale również zasadami logiki i doświadczenia życiowego, te są však ważkim elementem uwzględnianym w procesie oceny dowodów. W pierwszej kolejności stanowisko M. Z. pozostaje w sprzeczności z materiałami uzyskanymi w toku kontroli operacyjnej – część niejawną uzasadnienia. To także sprzeczność z zeznaniami świadka J. P., który w osobie oskarżonego rozpoznał mężczyznę, zwracającego wentylator o mniejszej mocy 200m³/h, co było wynikiem wcześniejszych ustaleń z W. W.. Wentylator był wykorzystywany w procesie uprawy roślin, o czym przekonuje protokół oględzin, dokumentacja fotograficzna. Świadczy to jednoznacznie o</p>	

istniejącym porozumieniu pomiędzy oskarżonymi, co więcej podejmowaniu wzajemnie dopełniających się działań. Teza ta, znajduje również uzasadnienie w dowodach odnoszących się do kontaktów pomiędzy W.W. i M.Z. przy posłużeniu się nr telefonów zarejestrowanymi na L. Z. bez jego wiedzy i zgody. Świadczy to niewątpliwie o zamiarze ukrycia, tak częstych kontaktów, a ich częstotliwość wynosząca kilkaset w okresie zarzutu, bez wątpliwości przeczy twierdzeniom tego ostatniego oskarżonego, że łączyły ich tylko relacje towarzyskie. Końcowo za niewiarygodne, wręcz naiwne uznano te wyjaśnienia M.Z., iż w dniu 4 czerwca 2020r. spotkał się z oskarżonym by oglądać telewizję, już niezależnie od zeznań funkcjonariuszy Policji, odnoszących się do okoliczności zatrzymania, czy okresu bytności oskarżonego w domu, to przecież przedmiotowa nieruchomość znajdowała się w fazie budowy, wykańczania pomieszczeń. Trudno zatem uznać by było to miejsce odpowiednie do spotkań typowo towarzyskich. Wyjaśnienia M. Z. (1) Sąd uznał za niewiarygodne, a sama postawa oskarżonego jest pochodną postawy jaką przyjął W. W. (1), co jest

		<p>wyraźnie dostrzegalne, jeśli zestawie wypowiedzi obu sprawców. W. W. ciężar odpowiedzialności w rozumieniu podejmowania określonych zachowań, przeniósł wyłącznie na siebie, starając się w ten sposób umożliwić współoskarżonemu uniknięcie odpowiedzialności karnej. Rzecz, jednak w tym, że ustalenia dowodowe co do roli M. Z. w kształtowały w pierwszej kolejności materiały pozyskane w trybie kontroli operacyjnej.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania	1.1	W. W. (1) M. Z. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Ustalenia przedstawione powyżej skutkowały uznaniem winy oskarżonych, przy czym w ramach zarzutów z pkt. I i II, jako realizujące jeden czyn, wyczerpujący dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii / Dz. U. z 2019r. poz. 852 / i art.			

53 ust. 2 powołanej ustawy w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12§ 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020r. przy zastosowaniu art. 4§ 1 kk. Uprawa konopi innych niż włókniste o jakiej mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to wszelkie działania, jak tylko przykładowo w realiach tej sprawy, przygotowanie podłoża ziemnego w doniczkach, wysiew i zabiegi pielęgnacyjne, nawożenie, wszystkie służące właściwemu rozwojowi roślin do czasu zbioru - por. M. Mozgawa (red.), Komentarz do niektórych przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, [w:] Pozakodeksowe przestępstwa przeciwko zdrowiu. Komentarz, WKP 2017, teza 3 do art. 63, K. Łucarz, A. Muszyńska, Komentarz do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, - Oficyna 2008, teza 3 do art. 63.

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, że oskarżeni począwszy od daty 15 grudnia 2019r. uprawiali łącznie co najmniej 100 krzewów konopi innych niż włókniste / zgodnie z wykazem materiału dowodowy nr 1, 2 i 8/1 - 8/5 i 15, 16 /. Prokurator w akcie oskarżenia nie wskazał dziennej daty, od której miałyby rozpocząć

się przestępcza działalność oskarżonych, poprzestając na określeniu jej „ od daty dziennej nieustalonej ...” . Odwołując się zatem do normy z art. 413§ 1 pkt. 2 kpk i mając w polu widzenia wyjaśnienia W. W. (1) określono datę początkową przypisanego oskarżonym czynu. Z materiału dowodowego ponadto wynika, że niewątpliwie, przed datą 15 grudnia 2019r. oskarżeni podejmowali działania przygotowawcze. Uprawa wymagała przecież specjalistycznych przygotowań, zakupu sprzętu, ziemi, nasion, co miało miejsce już we wrześniu 2019r. Późniejszy kontakt ze sprzedawcą J. P., który miał miejsce w styczniu 2020r. zaistniał, już w trakcie prowadzonej uprawy, kiedy to okazało się że wydolność nabytego wcześniej wentylatora jest zbyt mała.

Sąd dokonał również korekty opisu, a przez to kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonym. Jak wynika bowiem z dokonanych ustaleń sprawy w momencie zatrzymania, tj. w dniu 6 marca 2020r. nie tylko uprawiali 53 krzewów konopi, ale w okresie wcześniejszym z wyhodowanych przez siebie roślin - konopi innych niż włókniste, ścięli 47 sztuk, po czym przystąpili do suszenia

i częściowo rozdrobnili, wytwarzając tym samym środek odurzający w ilości 2.473,43 gram netto. Sąd orzekający kierując się utrwalonym już w tej mierze orzecznictwem / przykładowo wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 listopada 2013r. - II AKa 371/13 opubl Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach za rok 2013, Nr 4, poz. 1 / uznał, iż działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego, podjęte były ze góry powziętym zamiarem. Wytwarzanie polegało przecież na częściowym wysuszeniu ziela konopi, które zostały przez nich najpierw zasadzone i uprawiane właśnie w tym celu. Nie były to dwie odrębne w czasie uprawy, ale jednoczesna uprawa co najmniej 100 sztuk konopi. Systematycznie, w miarę dojrzewania roślin, jak wyjaśniał W. W. zebrał je, tj. ścinał 47 krzewów po uzyskaniu ich dojrzałości, o czym również przekonuje opinia – obecność kwiatostanów. Oskarżeni suszyli je, uzyskując w ten sposób środek odurzający. Uprawę konopi, a następnie wytwarzanie z nich środka odurzającego należało, zatem uznać za jeden czyn, o czym poniżej. Wytwarzaniem w rozumieniu ustawy są

czynności podejmowane po zbiorze za pomocą których mają być otrzymywane środki odurzające - art. 4 pkt 35. Przy czym należy odróżnić uprawę i zbiór konopi innych niż włókniste od wytwarzania środka odurzającego - marihuany. Wytwarzaniem środka odurzającego są dopiero te dalsze czynności podejmowane po zbiorze, jak suszenie, czy rozdrabnianie za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający zdolny do użycia, a więc określony preparat danej rośliny, np. susz konopi” - postanowienia SN z dnia 8 marca 2005r. - IV KK 14/05, OSNKW 2005r, z. 4, poz. 37, czy z dnia 30 czerwca 2015r. - V KK 124/15, wyrok SA we Wrocławiu z dnia 30 lipca 2015r.- II AKa 170/15. Wszak w tej fazie środek występuje jako gotowy do użycia pod potoczną nazwą marihuana w postaci wysuszonych i rozdrobnionych żeńskich kwiatostanów oraz męskich i żeńskich liści. Czynnością prowadzącą do otrzymania zdolnego do zażycia środka odurzającego jest także segregowanie oddzielonego od roślin ziela konopi. A jak wynika z opinii biegłego w materiale dowodowym występowały kwiatowe wierzchołki konopi.

Stosownie do art. 4 pkt. 26 ustawy środkiem odurzającym jest każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających tj. między innymi ziele konopi innych niż włókniste, których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego / w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,20% w przeliczeniu na suchą masę. Wedle przepisu art. 4 pkt 37 tej ustawy zielem konopi innych niż włókniste jest każda naziemna część rośliny konopi (pojedyncza lub w mieszaninie), z wyłączeniem nasion, zawierająca powyżej 0,20% sumy delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego).

Opinia fizykochemiczna stwierdza we wszystkich przedstawionych materiałach dowodowych obecność wskazanej substancji czynnej w stężeniu przekraczającym

wartość graniczną w przeliczeniu na suchą masę.

Stanowisko obrońcy co do masy poszczególnych śladów dowodowych zostało uwzględnione przez Sąd w tym zakresie, że opierając się na opinii biegłej – wnioski pkt. 3 / z wyłączeniem materiału oznaczonego cyfrą 8, ten został pobrany z dowodu rzeczowego tj. z 53 sztuk roślin - k. 210 /, masa ta wyniosła 2473,43 gramów netto. Trzeba zauważyć, że materiał dowodowy stricte w odniesieniu do przypisanego wytwarzania środka odurzającego, bądź suszył się lub też znajdował się w kartonowym pudełku czy workach foliowych w jednym z pomieszczeń - piwnicy, gdzie nie prowadzono uprawy, zatem oskarżeni podjęli działania pod postacią wytworzenia środka odurzającego.

Całokształt tych zachowań o czym częściowo była mowa wyżej, stanowi w istocie jeden czyn w znaczeniu historycznym i jeden czyn ciągły o jakim stanowi art. 12§ 1 kk. W judykaturze występuje zgodny pogląd, że działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego należy uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona

określone w przepisach art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy w zw. z art. 12 kk przy zastosowaniu art. 11§ 2 kk - tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 16 czerwca 2011r - II AKa 56/11, Lex nr 1213820, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 listopada 2009r. - II AKa 236/09, KZS 2010/1/80. Kluczowa dla ustalenia jedności czynu była tożsamość zamiaru, jaki towarzyszył oskarżonemu.

Odnosząc się do znamienia "znacznej ilości" środków psychoaktywnych, a na takim stanowisku w ślad za oskarżeniem stanął Sąd, to była ona przedmiotem orzekania także przez Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 14 lutego 2012r. - sygn. akt P 20/10 wskazał na wypracowaną przez Sąd Najwyższy, jednolitą praktykę dotyczącą rozumienia tego nieostrego znamienia „znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych”

Sąd Najwyższy konsekwentnie stwierdza, że "znaczna ilość" narkotyków to taka, która wystarczy do jednorazowego zaspokojenia potrzeb co najmniej kilkudziesięciu uzależnionych osób – przykładowo

postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23.02.2017r. - IV KK 19/17, Legalis, z dnia 1.02.2007 r. - III KK 257/06, LEX nr 323801, czy wyroki SN z dnia 1.03. 2006r. - III KK 47/05, LEX nr 182794 i z dnia 10.06.2008 r. - III K 30/08, LEX nr 418629. Wprawdzie, tak w doktrynie i wcześniejszym orzecnictwie pojawiały się poglądy odmienne, odnoszące się tylko do kryterium ilościowego - kilku tysięcy, na które powołuje się obrońca.

To Sąd orzekający nie kierował się wyłącznie kryterium ilościowym, choć to w realiach sprawy było przesądzającym. Należy, bowiem zwrócić uwagę na kilka dodatkowych elementów, które przy dokonywaniu wykładni tego znamienia powinny pozostawać we wzajemnym powiązaniu. Sąd Najwyższy w judykacie z dnia 23 września 2009r. wprawdzie na gruncie art. 62 ustawy, ale stwierdził, że ratio legis wprowadzenia miernika znacznej ilości w nawiązaniu do ilości określonych środków mogących zaspokoić potrzeby kilkudziesięciu osób uzależnionych i używanie takiego właśnie miernika do wyróżniania typów kwalifikowanych wiążano z koniecznością represjonowania głównie

dealerów. Zatem ustalając znamię „znacznej ilości”, poza kryterium ilościowo-jakościowym - to, w jakim celu sprawca środki odurzające lub substancje psychotropowe

Biegły w opinii dokonał wyliczeń, odnośnie tzw. porcji handlowych, wynoszących od 772 do 2573, okoliczności przedmiotowe wskazują, że uprawa konopi innych niż włókniste prowadzona przez oskarżonych była zdalna do dostarczenia takiej ilości środka odurzającego, która wystarczyłaby do jednorazowego odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. Stąd przyjęcie typu kwalifikowanego z art. 63 ust. 3 ustawy i zastosowanie ustawy obowiązującej do 24 czerwca 2020r. – art. 4§ 1 kk.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. W. (1) M. Z. (1)	1.1	1.1	wymierzono oskarżonym kary po 3 lata pozbawienia wolności i grzywnę po 200 stawek dziennych,

ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę po 100 złotych. Sąd orzekający uznał bowiem, że rola, stopień zaangażowania w realizację przestępstwa, ale również okoliczności podmiotowe sprawców są niemal tożsame, tym samym orzekł kary w jednakowym wymiarze.

Oczywiście podstawowym kryterium sankcji karnej w ramach prewencji indywidualnej jest norma art. 53 kk, to stopień zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, w tej realiach sprawy w tym szerszym społecznym wydźwięku. To wreszcie okoliczności podmiotowe, jak właściwości i warunki osobiste sprawców, szeroko rozumiane, także sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. To również zakres świadomości prawnej społeczeństwa należyta relacja między czynem popełnionym a powyższą dyrektywą generalną.

Uznając winę W. W. (1), M. Z. (1) Sąd określił karę, tak by była adekwatną reakcją do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości, a także by uwzględniała cele zapobiegawcze i wychowawcze, zwłaszcza, że obaj oskarżeni, nie byli dotychczas karani, mieli ustabilizowaną linię życiową. W pierwszej

kolejności, zatem ocenił sposób zachowania się oskarżonych, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, które przecież ma szeroki przedmiot ochrony – zdrowie społeczne.

Jako okoliczności obciążające uwzględniono:

- postać zamiaru, tj. działanie w zamiarze bezpośrednim odnośnie każdego z przypisanych im zachowań,

- działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zatem z niskich pobudek,

- oczywiście uprawa, ma charakter wieloczynowy, ale w odniesieniu do oskarżonych zaistniała szczególna sytuacja, wynikająca chociażby z wykorzystania nowo wybudowanego domu, co jednocześnie stanowisko swoistą „ przykrywkę „ dla ukrycia bezprawnego działania,

- to także działanie planowane, o wyraźnym stopniu profesjonalizmu, wynikającym nie tylko z pozyskiwania wiedzy, ale specjalistycznych narzędzi,

- to przeznaczenie znacznych środków na rozpoczęcie uprawy, co w istotny sposób wpływa na stopień społecznej szkodliwości czynu, skoro oskarżeni zdecydowali się

zaangażować finansowo w przyszłe zyski,

Oskarżeni decydując się na przestępczy proceder uprawy konopi innych niż włókniste, który przecież zamykał się ramami czasowymi niemal 3 miesięcy z pewnością w pełni zdawali sobie sprawę z ujemnych następstw takiego zachowania, nie tylko w sferze życia prywatnego, co pośrednio przywołał sam W. W. wyjaśniając na temat wpływu używanej marihuany na jego życie, lecz również tych w szerokim wymiarze społecznym czy ekonomicznym. Stąd, tak istotna dyrektywa generalna społecznego oddziaływania.

Jako okoliczności łagodzące uwzględniono:

- dotychczasową niekaralność W. W., M. Z.,
- w odniesieniu do W. W. przyznanie się częściowo do winy i co istotne złożenie wyjaśnień, które przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, ważkich z punktu widzenia prawnokarnej oceny przypisanego oskarżonym czynu, wyjaśnienia te po części kształtowały wręcz ustalenia dowodowe. Zaznaczyć należy, iż mając na uwadze postawę procesową tego oskarżonego, Sąd nie

w pełni uwzględnił na korzyść owo przyznanie się, zważywszy na przedstawioną po wyżej instrumentalną postawę,

- ustabilizowany tryb życia oskarżonych, którzy pracują. Oskarżeni nie są zdaniem Sądu sprawcami tak zdemoralizowanymi, by konieczne było wymierzenie im kary powyżej 3 lat pozbawienia wolności,

- wobec W. W. wyrażony żal, skrucha, ale także podjęte nie tyle leczenie, co terapeutyczne oddziaływanie w Poradni Leczenia Uzależnień.

W świetle tych okoliczności wymierzona oskarżonym kara pozbawienia wolności winna, przede wszystkim uzmysłwić im bezprawność postępowania i w ten sposób oddziaływać na ich postawę w przyszłości. W odniesieniu do obu oskarżonych dyrektywa indywidualizacji, tj. cele wychowawcze uznano za dominujące. Wprawdzie jest to sankcja izolacyjna, jednak w żadnym razie nie przekreśla to jej wychowawczego oddziaływania, zwłaszcza, że jest karą w dolnej granicy zagrożenia. Natomiast wymierzając obok kary pozbawienia wolności karę grzywny Sąd kierował się potrzebą kształtowania

świadomości prawnej społeczeństwa, a w tym zakresie zwłaszcza zapobieżeniu społecznemu poczuciu bezkarności sprawców, którzy przecież przed datą przypisanego im czynu pracowali, dysponowali wcale niemałymi środkami pochodzącymi z zatrudnienia, a pomimo to w celach materialnych podjęli się bezprawnego zachowania. Ustalona wysokość stawek dziennych grzywny w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonych – wyrażająca się w wyżej przywołanych okolicznościach obciążających, w tym w szczególności w sposobie działania.

W zakresie wysokości stawki dziennej grzywny wskazać należy, iż oceniając stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe obu oskarżonych należało wziąć pod uwagę, iż obecnie pracują, dysponują majątkiem ruchomym, nieruchomym, a tym samym przy dołożeniu określonych starań mają faktyczne możliwości na uiszczenie grzywny, która w sferze materialnej pozwoli im odczuć naganność swojego postępowania. W ocenie Sądu tak ukształtowana kara grzywny obok kar pozbawienia wolności –

			<p>te orzeczono w dolnym wymiarze będzie się wpisywała w proces resocjalizacji oskarżonych.</p> <p>W tym miejscu należy jednak podkreślić, nie deprecjonując znaczenia wskazanych okoliczności obciążających przy wymiarze kary, iż zdaniem Sądu orzeczone kary pozbawienia wolności w niskim wymiarze nie przekraczają stopnia zawinienia, stopnia społecznej szkodliwości przypisanego im czynu. Optymalnie mając na uwadze osoby sprawców, realizują przede wszystkim, cele prewencji indywidualnej, jak i cele kary w zakresie społecznego oddziaływania i kształtowania właściwych postaw społecznych, w tym w szczególności postawy przestrzegania prawa i świadomości nieopłacalności popełniania przestępstw.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. W. (1) M. Z. (1)	1.2	1.2	na podstawie art. 70 ust. 1 powołanej ustawy orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr

			<p>I/397/20/P pod poz. 1,2,4 i 5 w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste, nadto dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/471/20/P pod: poz. 1 – wentylatora koloru czarnego, poz. 2 – lampy koloru białego ozn. ADJUST-A-WINGS wraz z żarówkami – 4 szt., poz. 3 – filtra węglowego, poz. 4 – namiotu typu grow-box wraz ze stelażem, poz. 5 – wentylatora koloru szarego, poz. 6 – lampy koloru białego ozn. ADJUST-A-WINGS, wraz z zasilaczem i żarówkami 4 szt. poz. 7 – wentylatora koloru czarnego oznaczonego jako CE, poz. 8 – filtra węglowego, poz. 9 – worków plastikowych – 3 szt. poz. 10 - namiotu typu grow-box koloru białego wraz ze stelażem, poz. 11 – urządzenia ozn. jako Timer Box, poz. 12 i 13 – filtrów węglowych – 2 szt. oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr I/397/20/P pod poz. 3 w postaci ziela konopi innych niż włókniste.</p>
<p>W. W. (1) M. Z. (1)</p>	1.3	1.3	<p>na podstawie art. 63§ 1 i 5 kk zaliczono oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania i tymczasowego aresztowania: M. Z. (1) i W. W. (1) każdorazowo od</p>

		dnia 6 marca 2020r. godz. 19.30 do dnia 4 czerwca 2020r. godz. 14.30;
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1.4	Na podstawie k, art 627 kpk oraz art. 1, art 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty procesu, zaś ich jawi się wręcz koniecznym, skoro są oni osobą zdolni do pracy zarobkowej i mają pełne możliwości uiszczenia tych kosztów bez uszczerbku dla swego i rodziny niezbędnego utrzymania.	
1.8.1 Podpis		

--	--